

پیاده نظام؛ حمله! | روضه

در فیلم‌ها، سواره نظام همیشه قوی‌تر از پیاده نظام است. اما این برای وقتی است که جنگ ظاهری باشد و جز چکاچک شمشیرها و تیزی تیرها، قرار نباشد چیز دیگری سرنوشت جنگ را تعیین کند.

اما در جهاد اکبر انگار قضیه فرق می‌کند. به خاطر این که دشمن دیگر روبروی آدم نیست، در درون است. یعنی تو برای جنگ با خودت، و برای این که با هر گام، لگدی بزنی به نفس طغیانگر اماره، باید جزو پیاده نظام باشی. پیاده نظامی که می‌رود به سوی فرمانده جهاد اکبر و جهاد اصغر یعنی ابا عبدالله الحسین!

پیاده روی اربعین یعنی حضور همگانی در خودسازی بزرگ به رهبری مستقیم حضرت سیدالشهدا. تاریخ و جغرافیا به یاد ندارند چنین تجربه‌ای را که ده‌ها میلیون انسان از همه جای دنیا بیایند برای جهاد اصغر. تجربه جهاد اکبر زیاد بوده ولی جهاد اصغر نه؛ آن هم تحت ولایت مستقیم امام شهید.

اگر در گذشته - در هیچ زمان و مکانی - سابقه نداشته چنین جنگ باشکوهی، اما در آینده قطعاً تجربه خواهد شد. شک نباید کرد. حتی شکوه و ارزش آن چه در آینده خواهد بود، هزاران برابر بیشتر از آن چه

که امروز هست. چرا که اگر این سال‌ها عملیات پیاده روی در ولایت امام شهید است، آن روز با حضور

امام زنده زمین و زمان خواهد بود. آن روز پیاده روی‌ها زیر نظر حضرت ولی عصر است، طوری که هم او ما را می‌بیند و هم ما او را؛ ان شاء الله.

